

Man kan så diskutere, om det er en forringelse for børnefamilierne som helhed, når man ommøblerer inden for den ramme, der oprindeligt var for søskendemoderationen. Det er rigtigt, at der er sket en ommøblering af 180 mio. kr., så familier med to børn nu i en række tilfælde kommer til at betale mere, mens familier med ét eller tre, fire, fem børn – der forekommer nok færre af de sidste – så til gengæld får en bedre økonomi ud af det.

Det er en ommøblering, og den kan vi selvfølgelig diskutere. Jeg mener, den er socialt forsvarlig, og jeg vil godt illustrere det med et enkelt eksempel: De oprindelige regler betød, at man i en række tilfælde kun betalte 200 kr. pr. barn i dagtilbud. Det giver 2.400 kr. om året, og det er klart, at der er nogle, der så kan komme op på det dobbelte – jeg kender f.eks. én ret personligt. Mon ikke det går an i de fleste normale økonomier?

Jeg skal understrege, at vi samtidig har forbedret fripladsreglerne sådan, at det ikke slår fuldt igennem, før der tjenes mere end 191.000 kr. i en husstand. Så jeg mener ikke, man kan argumentere for, at det er specielt asocialt for de laveste indkomster.

Om forældreorloven og den forringede sats, som det blev kaldt, vil jeg sige, at en lavtlønnet, der bor i en kommune, hvor der er supplerende kommunalt tilskud, overhovedet ikke vil mærke satsnedsættelsen til 70 pct. – vel at mærke dér, hvor der er supplerende tilskud. Jeg medgiver gerne, at dér, hvor der ikke er dette tilskud, skal der dels lokalt skabes et pres for at få det igen, og dels er det et led i det, jeg sagde i min ordførertale: at vi må drøfte, hvordan vi får kommunerne og siden hen også arbejdsmarkedet til at bidrage til finansieringen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg føler mig inspireret af hr. Bruno Jerups spørgsmål til også at bidrage til historieskrivningen.

Jeg mener, at man uden at begå vold mod historieskrivningen kan karakterisere det som følger: En stor del af de gode ting, der blev lavet på børneområdet – den lavere forældrebetaling ned til de 30 pct. samt søskenderabatten – blev lavet i et samarbejde mellem de nuværende regeringspartier og SF, og vi er glade for og tilfredse med, at vi lavede det sammen.

Jeg mener i virkeligheden, at det er en historie om det, man kunne kalde dårligt kammerat-

skab. For efterfølgende skete der det, at man lavede et finanslovforlig med Venstre og De Konservative, der betød forringede orlovssatser og en forringet søskenderabat.

Det synes jeg egentlig er meget fint og tydeligt. Det viser, hvor skillelinjen i børnepolitikken går i Folketinget. Laver regeringen forlig til venstre – hvilket den har mulighed for – betyder det forbedringer for børnefamiliernes økonomi og forhold, og laver den som nu et finanslovforlig til højre, kommer børnefamilierne til at betale. Derfor synes jeg, at der i dag også er det i det, at det kunne ende i en dagsorden, der kunne samle os om nogle forpligtende udtalelser om pladsgaranti osv.

Jeg skal sige til hr. Jan Petersen, som lagde vægt på, at man skulle bruge den nuværende situation til at forbedre landets økonomi med hensyn til gæld og rentebetaling, at det er vi i SF enige i. Det er også derfor, vi i dag møder op med en dagsorden, der, selv om man regner alle punkterne sammen, er meget moderat med hensyn til økonomikrav. Det koster at lave den pladsgaranti – lad os dog sige det. Det koster også at sætte puljer af til kvalitet. Men de andre punkter i vores dagsorden er gratis glæder.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg lod mig også inspirere af hr. Villy Søvnal indlæg til at gå op og sige, at jeg også synes, at man fra regeringens side burde overveje lige præcis det, som hr. Villy Søvnal var inde på: at der faktisk er nogle muligheder for at lave forbedringer også på dette område, nemlig med hensyn til orlovsordningerne og med hensyn til daginstitutionsbetalingerne i det hele taget, sammen med Enhedslisten og SF. Det er tydeligt nok.

Men det har man ikke villet gøre i efteråret. I stedet har man sammen med V og K lavet nogle forringelser. Man kan sige, at i denne samling er det historie, og alt efter lysten til at grave i historien kan man så udpensle det mere eller mindre. Men trods alt mener jeg ikke, man kan komme uden om, at der set med vores briller er tale om forringelser for børnefamilierne.

Erik Larsen (V):

Børn er det bedste, vi har, og derfor kan man kun hilse en debat som den, SF har ønsket her, velkommen.

Når vi i dag skal debattere initiativer til at sikre en langsigtet og sammenhængende børne-